

Publicerad 2015-02-17 18:57 av hugner

själar

Där frusna träd viskar.

Jag borde men kan inte lämna dej.

Tiden läker sällan sår som inte blöder.

Jag vägrar säga att jag älskar dej,

för att sedan aldrig säga det igen.

Jag hade önskat att du väntat.

Men du är ingen varm sommarkväll.

Det finns inget hopp för lyckolösa själar utan ro.

Så vi får gå hem ensamma och utan varandra,

I frusna vindar med piskande träd.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren hugner med Poeter.se id #48886 innehar upphovsrätten